

Kolegamento CH
Rocca di Papa 16. septembra 2017
(DVD 2366M, 53 min.)

Zapáľme znovu lásku

1. OTVORENIE A POZDRAVY

Angela Mammana: Dobrý deň a dobrý večer!

Simone Santoro: Pozdravujeme celý svet a všetkých, ktorí nás sledujú.

Angela: My sme Angela a Simone, sme manželmi 5 rokov, sme Sicíľčania a žijeme v Ríme, a radi by sme pozdraviť všetkých Sicíľčanov na celom svete!

Simone: Benedica a vossia!

Angela: Bolo to v našom nárečí a znamená: buď požehnaný!

Ja pracujem ako psychologička, on je fyzik.

Simone: Návrh moderovať toto kolegamento bol pre nás šok, ale teraz vám chceme povedať, že sa tešíme, že sme tu.

Angela: Začnime teda našou cestou okolo sveta a skontaktujme sa so Sandri v Kolumbii.

Sandri Solano: Ciao!

Angela: Ciao!

Simone: Ciao, Sandri!

Sandri: Ciao Simone!

Simone: U vás je ráno 6 hodín, už si si dala kávu?

Sandri: Áno, výbornú!

Simone: Skvelé! Vieme, že pápež František pred pár dňami opustil Kolumbiu. Dúfame, že jeho cesta prinesie definitívny koniec 50 ročnej občianskej vojny s desiatkami tisíc mŕtvych a viac, než 7 miliónov utečencov a mnoho iného trápenia. Povedz nám o tom viacej, Sandri.

Sandri: Dni prežitie s pápežom Františkom boli pre nás veľkou, obrovskou milosťou, lebo on hovoril nielen tak, ako zvyčajne, svojimi gestami, úsmevom, pokorou, ale hlavne jeho slová zostali pre nás veľkou nádejou.

Najsilnejšie okamihy boli zaiste na stretnutí vo Villavicencio, kde skutočne odzbrojil naše srdcia v súvislosti s konfliktom a chvíľami, ktorými teraz žijeme. Vyzval nás urobiť prvý krok a teraz musíme urobiť aj tie ďalšie. Naučil nás, že mier budujeme jeden vedľa druhého, v našich rodinách, tam, kde žijeme, lebo to nie je vecou politiky, ale čosi, čo sa týka každého osobne. A my, Chiarine deti, berieme na seba tento záväzok, prijímame jeho slová a pustíme sa do budovania mieru v Kolumbii.

Angela: Vďaka, Sandri! Aj my sa pripájame k budovaniu tohto mieru.

Teraz sa spojíme so Srí Lankou v Indickom oceáne.

Simone: Hugo. počuješ nás?

Hugo Gómez: Ciao! Áno.

Simone: Ciao Hugo! Ty si Španiel, ale povedz nám, čo robíš na Srí Lanke?

Hugo: Ciao všetkým! Ako si povedal, sme na Srí Lanka, tomto obrovskom ostrove s Indickom oceáne na juhu Indie, kde mladí ľudia tvoria 40% obyvateľstva, zväčša budhistického náboženstva.

Totíž, namiesto dovolenky som sa rozhodol prísť sem a tvoriť toto dočasné fokoláre spolu s Titou z Brazílie, Catherine z Malajzie, s Jay z Filipín a Marilù z Talianska.

Prijali nás tu s veľkou láskou, dostali sme k dispozícii pekný byt za pomoci ľudí, ktorí s nami zdieľajú rovnaký Ideál. Po občianskej vojne trvajúcej 30 rokov sa krajina konečne spamätáva a ekonomicky patrí medzi prvé krajiny južnej Ázie, lenže vojna skončila len pred 9 rokmi a je tu veľká potreba po zmierení i veľká túžba po bratstve.

Okrem iného, navštívili sme 4 stredné školy v hlavnom meste Kolombo, kde sme priniesli program a posolstvo zjednoteného sveta asi 350 žiakom vo veku od 17 a 18 rokov rôzneho náboženstva. Zajtra máme na programe jednodňové stretnutie pre všetkých študentov pozvaných na Genfest 2018 v Manile, s nádejou, že tento raz tam bude prítomná aj Srí Lanka. Aj budúci týždeň budeme pokračovať v pozývaní mládeže v iných miestach.

Simone: Vďaka Hugo!

Hugo: Tešíme sa, že sa nám podarilo po prvýkrát napojiť s touto malou skupinkou zastupujúcou všetkých, čo na Srí Lanke poznajú Fokoláre. Zdravíme vás v sinhálskom jazyku:

Všetci: Ayubowan!

Simone: Vďaka Hugo, i ostatným v komunite v meste Kolombo.

Predstavte si, že takéto „dočasné fokoláre“ vznikli v 40 mestách.

Angela: Pozdravme ale priateľov tu v sále. Je tu skupina z regiónu Lazio. Ciao!

Potom je tu 61 predstaviteľov Hnutia fokoláre z celého sveta. Zišli sa tu na svojom každoročnom stretnutí. Srdečne ich zdravíme. Azda by sme radi poznať niekoho osobne, skúsime to?

Simone: Ide sem, ak súhlasíte. Niekoho oslovím... Ciao, prosím, postavíš sa?

Noreen: Áno.

Simone: Prepáč, že ti tykám... Povedz nám odkiaľ si, alebo pozdrav vo svojom jazyku.

Noreen: Volám sa Noreen, som zo Škótska, ale žijem vo Veľkej Británii, konkrétne vo Welwyn Garden City, ale sťahujem sa do Oceánie. Hi to everybody!

Simone: Thank you.

Angela: Výborne, ďakujeme! Pokračujme ešte. Zoznámime sa? Kto si a povedz nám niečo o sebe, odkiaľ pochádzaš.

Glauco: Som Talian z mesta Udine, a už dva roky žijem v Thajsku. (Saluto in thailandese)

Angela: Výborne, ďakujeme!

Ako vidíte, zloženie v sále je originálne, mnohokultúrne. Títo všetci prišli na svoje dvojtyždňové stretnutie.

2. ROZHOVOR S MARIOU VOCE (EMMAUS) A JESÚSOM MORANOM

Simone: S nami je tu i Emmaus, ciao Emmaus! a Jesús! Emmaus, povedz nám niečo.

Emmaus: Poviem vám azda o cieli tohto stretnutia.

V prvom rade pozdravujem všetkých, ktorí nás teraz počúvajú alebo sledujú na celom svete.

Už nejaký čas – ako viete – pracujeme na novom rozložení Diela vo svete. Zaiste ste už počuli hovoriť o „novom usporiadaní“, ktoré začalo už pred nejakým časom, a na začiatku sa nám zdalo neprekonateľné, nemysliteľné a zdvihlo to i vlnu pochybností. Niektoré z nich, povediac pravdu, ešte pretrvávajú, ale z kroka na krok sa postupne riešia. Hovorilo sa: „Aké bláznovstvo! Ako sa dá sledovať také obrovské územie?“. Alebo „Ako premiestniť fokoláre, ktoré tu bolo roky až doteraz, a premiestniť ho niekam inam?“ Súvisia s tým ťažkosti so zamestnaním, s prispôbením sa: „Ako sa to dá? Nie je to možné.“

Zároveň sme ale cítili, že to nemožné od nás žiada Boh, že nás Duch Svätý inšpiruje pustiť sa do týchto zmien. A plody, ktoré sa už ukazujú dosvedčujú, že nás o to skutočne žiadal Boh. Vidíme mnoho života v rôznych častiach sveta: nový protagonizmus, širokú angažovanosť. Zvýšil sa počet Mariapoli, starajú sa o ne miestne komunity, ktoré mi osobne píšu, aby povedali o radosti z prežitej skúsenosti, zo zažitých plodov. Preto môžeme skutočne len ďakovať Bohu za všetok ten život. Vidíme veľkú kreativnosť, väčší protagonizmus, úsilie zo strany všetkých, viac života. A práve o to nám ide: o život.

A vystupuje to do popredia ešte viacej teraz, keď sa tu zišli delegáti Diela z piatich kontinentov. S akým cieľom? Prišli a my sa tešíme s plodov, ktoré priniesli. A oni, spolu s celým Centrom Diela sú srdcom, ktoré živilo, podporovalo, pomáhalo naplniť túto cestu nového usporiadania, prerozdelenia Diela na svete.

A toto srdce sa teraz zišlo tu v Centre, a je to jedno srdce, nie dve. Jednak tí, čo pracujú tu v Centre ako aj tí, čo prišli zo zón, vytvárajú toto jediné srdce, a v nasledujúcich dvoch týždňoch spoločného zhromaždenia chcú zažiť skúsenosť univerzálnosti, čiže lepšie sa poznať, jeden preniknúť do reality druhého a považovať ju za svoju skrze lásku, ktorá vie obsiahnuť, vie zabudnúť na svoj kúsok a hľadiť na celok ako taký, a to bude nakoniec viesť k novému vedomiu, že celé Dielo patrí každému.

Potom sa každý vráti na miesto, odkiaľ prišiel, alebo inam, lebo ešte dochádza k zmenám, veď nové usporiadanie pokračuje, vráti sa ale s obnovenou dušou, a prinesie tam globálny pohľad na celú Chiarinu rodinu, na Dielo, ktoré celé patrí každému a nikto nemôže povedať: „Táto časť sa ma netýka“, všetko je každého.

A to považujem za pekné.

A na tejto ceste – ktorá je prirodzene cestou jednoty – teda nie vždy jednoduchou a samozrejmom cestou, na tejto ceste nám bude vodkyňou a učiteľkou Mária. Mária, na ktorú sa celý tento rok chceme osobitne zamerať. Mária, matka toho Ježiša medzi nami, ktorý je plodom charizmy na každom kúsku zeme, kam charizma prišla.

Preto považujem za osobitne pekné toto naše spoločné stretnutie, byť tým srdcom, tvoreným z dvoch častí – ako som povedala –, ktoré do seba zapadajú, teda členovia celého Diela na celom svete, aby sme sa spoločne pustili do práce, do spoločného a lepšieho poznávania Márie, ale predovšetkým lepšieho žitia Márie na každom mieste kde sme, aby ten, kto sa s nami stretne v nás našiel materské srdce, ktoré vie pochopiť, vie čakať, byť trpezlivé, vie počúvať, ktoré podporuje cestu, po ktorej kráčame.

Takže takto všetci spoločne! Od tejto chvíle už nikto nemá povedať: „S touto činnosťou nemám nič spoločné“. Nie! Všetci spoločne, tam, kde sme, máme byť tým materským srdcom, ktoré ide v ústrety, aby sa podieľalo na vytváraní ľudskej rodiny bratov, tej mimoriadnej skutočnosti, o ktorej sníval Ježiš, ktorú my s ním chceme spoločne realizovať: „Aby všetci boli jedno!“

Toto je hlavný dôvod tohto stretnutia a spôsob ako zapojiť všetkých, ktorí nás teraz počúvate, aby sme povedali: „Žijeme to spoločne!“ Vďaka.

Angela: Vďaka, Emmaus!

Jesús, mohol by si nám anticipovať nejakú tematiku, ktorej by ste sa chceli osobitne venovať?

Jesús: Áno. Uplynuli tri roky nášho mandátu, sme v polovici šesťročného obdobia, a tak je našou povinnosťou položiť si niekoľko otázok, napríklad: ako sa nám darí komunikovať tento veľký dar Ideálu jednoty? Alebo, napríklad: ako vyzerá naše konkrétne nasadenie na rôznych úrovniach: na cirkevnej úrovni, sociálnej, alebo občianskej úrovni? Naše dialógy? Tento rok by sme chceli osobitne prehodnotiť – nakoľko sa tento rok slávi 500 rokov od Reformy – ekumenický dialóg; ale nielen ten, ale aj všetky ostatné.

Toto sú dôležité otázky a za každou je celý svet života, úvah. Teda budeme sa nad tým zamýšľať, budú prebiehať stretnutia, pracovné skupiny, aby sme určili našu cestu pre nasledujúcich troch rokoch.

Angela: Výborne, ďakujeme! Vďaka, Jesús, vďaka, Emmaus!

Emmaus: Vďaka vám!

Angela: Teda informujte nás o novinkách.

Nuž teda, pokračujme v kolegamente. Môžete nám písať na WhatsApp, emailom, alebo na Facebook. Tu sú indikácie: collegamentoch@focolare.org. WhatsApp: +393428730175; www.facebook.com/CollegamentoCH/.

3. BREAKING RAYS – PRENIKAVÉ LÚČE

Simone: Nápad s kolegamentom mala Chiara Lubichová v roku 1980 s cieľom zhromaždiť aspoň časť rodiny Diela po celom svete, a môcť sa takto podeliť s radosťami, bolesťami, projektmi, príbehmi, svedectvami a mnohým iným, čo patrilo tejto rodine.

Angela: Takúto cestu po svete absolvujeme aj my dnes prostredníctvom správ z rôznych krajín.

V júli sa práve tu v Ríme konal medzinárodný workshop videomakerov, ktorí nám pomôžu aj s tvorením a prípravou kolegamenta. Pozrime sa o čo išlo.

Castel Gandolfo (Taliansko) 28. júna - 7. júla 2017

Vera: *Breaking Rays- Prenikavé líče je inšpirácia*

Marcello: *globálny projekt*

Viki: *tvrdá práca*

Zain: *silné a obohacujúce*

Trixie: *začiatok nového*

Rober: *rast*

Marcello: *veľa vzťahov a rodina*

22 komunikátorov z 10 národov

Naučiť sa rozprávať

Zain New Delhi, India: *Po desiatich rokoch práce v mediálnom priemysle je to ako návrat do školy a naučiť sa nové techniky a tiež to, ako preniesť vlastné hodnoty do profesie.*

Podeliť sa o talenty a skúsenosti počas 10 dní

Prednášky a interaktívne workshopy

s odborníkmi z rôznych oblastí mediálnej výroby

Fokus na: vizuálne rozprávanie a rozhovor ...

... osvetlenie a kompozícia ...

... audio ...

a montáž

práca v skupinách na reálnych projektoch.

Patricia: *Mohli sme konkrétne využiť všetky naše talenty, naše profesionálne skúsenosti, ale bola to rovnocenná vzájomná výmena, aby sme rástli v komunikácii.*

Konkrétne kroky pri príprave Kolegamenta CH,

vytvorenie siete komunikátorov, ktorí majú vášeň pre svoju prácu pre ideál zjednoteného sveta

Luc: *Túto skúsenosť treba odovzdať d'alším, aby sme dospeli k zjednotenému svetu, ku ktorému smerujeme.*

Viki: Vždy je možné vytvárať sieť, bez ohľadu na profesionálnu úroveň. Každý do nej prispieva svojou časťou; iba tak sa môže narodiť niečo veľké a originálne.

4. INDIA: DETI DÚHY

*Angela: Pozrime sa teraz na jeden z prvých plodov tejto práce. Natočil ho Marcello Vaz v Mumbai, v India, v tejto 21 miliónovej metropole. Ide o príbeh iniciatívy *Rainbow Kids*, „Deti dúhy“.*

Patricia Furtado: Všetko sa to začalo s chlapcom menom Sunny. (...) Ukradol mobil v cene asi 45-50 000 rupií a predával ho za 60 alebo 100 rupií. (...) Natrafila som na neho a zistila som, že Sunny bol hladný. Nemal otca, jeho matka sa znova vydala a jej druhý manžel nebol spokojný so Sunnym a nestaral sa o jeho výživu. Takže najlepšie riešenie pre neho bolo kradnúť a kúpiť si niečo na jedlo. Navrhla som Sunnymu, aby prišiel na jeden futbalový zápas: "budeš môcť hrať, dáme ti topánky a to, čo potrebuješ." Prišiel spolu so skupinou ďalších detí zo slumu. Mama vedela, že Sunny má teraz skupinu priateľov, s ktorými sa chodil hrať a keď bol hladný, podelili sa s ním o jedlo. Sunny prestal kradnúť.

Patricia: Každý slum v rôznych lokalitách je známy pod nejakým menom, ktoré sa im nepáči. Ak žijú v blízkosti trhu, nazývajú sa "zlodeji jedla", ak žijú v blízkosti mora, sú "zlodejmi automobilov" alebo "zlodejmi mobilov"; tí, ktorí žijú na druhej strane sú "zlodejmi domov", kde rodičia kradnú, aby prežili (...) Deti nechceli, aby ich nazývali týmito menami. Tak som si pomyslela: "Dáme im farbu." Dúha je tá najkrajšia vec. Preto som nazvala jednu skupinu "modrú". Boli medzi nimi aj tí, ktorí vnikali do domov - rodičia ich naučili, aby sa ako prví dostali dovnútra cez okná a potom otvorili dvere – ich som pomenovala "oranžoví". Keď som ich volala podľa farby, veľmi sa im to páčilo! Všetci sa zhromaždili ako jedna dúha a hrali sa spolu ako bratia a sestry.

Patricia: Uvedomili sme si, že niektorí z nich nechodili do školy. Povedali sme im, že ak chcú byť v Dúhovom tíme, musia chodiť do školy. Povedala som im: "Vaši rodičia zostali doma, ale vy nemusíte byť ako oni. Môžete rásť, môžete získať čokoľvek. Ak chcete študovať, podporím vás. " Začali chodiť do školy. Išla som ich pozrieť do školy, aby som zistila, či chodia pravidelne; ukázali mi svoje pokroky; dala som im malý darček: loptu, tričko, niečo ako povzbudenie

Niekoľko farností nás pozvalo na zápasy ... Nepotrebujem peniaze. Potrebujem ľudí, ich záväzok prísť a pomôcť.

Mnohé bohaté rodiny mi nosia topánky a tričká, ktoré potom rozdelím.

Sanosh Dongre, študent: Mama a otec pracujú ako robotníci na stavbe. Patsy ma vzala do školy. Potom sa ma spýtala: "Máš rád futbal?" Povedal som "Áno". Dala mi nové tričko a podkolenky.

Sunita Bist, študent: Išla som do školy svätého Jozefa na prijímacie skúšky. Požiadali ma, aby som napísala esej ... nevedela som, ako sa to robí. Odmietli ma a povedali mi, aby som prišla o tri dni. Modlila som sa: "Chcem študovať, chcem v živote niečo dosiahnuť." Ale znova som bola odmietnutá. A potom zrazu prišla Patsy, môj anjel. Povedala mi: "Dnes to dokážeš." A tak to bolo.

Gyaneshwar Kamble, študent / cricketer: Patsy nám pomohla otvoriť účet v banke. Mama chcela použiť odtlačok palca ako svoj podpis, ale nebolo to platné. A tak som ju naučil podpísať sa a otvoriť účet. Podporoval som ju a pomohol som jej urobiť bankové operácie.

Lalita Bist: Všetko, čo hovoríme o Patsy, nestačí, pretože je ako Boží anjel, ona zmenila život mnohých detí a pomohla im prekonať ťažkosti.

Gyaneshwar Kamble: Chcel by som sa stať hráčom kriketu

Sunita Bist : Rozmýšľam nad tým, že sa stanem účtovníčkov.

Santosh Dongre: Mojim snom je stať sa futbalistom a trénerom.

Lalita Bist: Myslím, že fyzioterapia je veľmi pekná vec, takže som si ju vybrala.

Patsy: Deťom hovorím: "Ak ti Boh dá talent, podel sa oň a naplno ho využi." To dáva deťom ohromnú radosť. Verte mi - urobia niečo dobré, kamkoľvek pôjdu. Zažili toto šťastie a som presvedčení, že ho chcú aj pre druhých a chcú ju šíriť.

Patricia Furtado, bývalá hokejistka a učiteľka, spolu s komunitou fokoláre, do ktorej patrí už 17 rokov pomáha mnohých deťom a rodinám, ktorým dáva nádej na lepšiu budúcnosť.

Rainbow Kids - Mumbai, India

Simone: Vďaka ti Patsy za tento úžasný príbeh, a ďakujeme aj Marcellovi, ktorý nám o tom porozprával.

Prečítame si ale hneď pozdrav z Myanmaru, v ktorom píšu: „Po prvý krát dnes komunita v Myanmaru sleduje kolegamento v priamom prenose. Je nás tu 15 a naše srdcia sa rozšírili na rozmer sveta!“

Zdravíme vás! Ciao!

5. STAŤ SA OBČANMI SVETA

Angela: Tábor *Hombre mundo*. Viac než 6000 detí a mládeže spoločne s rodinami, ako je i tá naša a mnohými ďalšími, si vyhrnulo rukávy na perifériách mnohých miest za spolupráce s miestnymi. Skúsenosť prekročila všetko očakávanie. Pozrime si reportáž.

Človek svetového formátu – Hombre mundo

Speaker: *Laboratória, dielne, letné tábory: v časovom oblúku troch mesiacov mládež a staršie deti z rôznych častí sveta si vyhradili čas a priestor na to, aby prispeli k premene svojich miest, k prekonaniu predsudkov a strachu, aby posilnili svoj osobný vzťah k Bohu...*

Tu sú niektorí z nich!

Periférie a zanedbané štvrte v Taliansku, v Ríme alebo Sirakúze, pritiahlo desiatky mladých.

George Nakhala, *Síria*: „Je dobré zaujímať sa o túto štvrť, je dobré myslieť na druhých, to sa mi veľmi páčilo“.

Speaker: *Vo Warrentone v Južnej Afrike, sa 43 mladých pustilo do čistenia komunikácií mesta od odpadkov. Motivovalo ich v tom zamyslenie nad významom komunity, hodnoty súladu, bohatstva rozdielov i etník.*

Pápež František, *Anjel Pána 23. júla 2017, Nám. sv. Petra, Vatikán*: „Pozdravujem a chcem posmeliť mládež účastní na „Akcii Človek svetového formátu“, ktorí sa pustili svedčiť o radosti evanjelia na zanedbaných perifériách na rôznych kontinentoch“.

Speaker: *Pracovné skupiny “Hombre Mundo” prepojilo 6000 mladých ľudí z 53 miest a 49 národov, Afriky, Blízkeho Východu, Severnej a Južnej Ameriky.*

Niektoré skupiny boli medzinárodné, napríklad tie v Poľsku, Srbsku a Chorvátsku.

Gleb, *Rusko*: “... tu sme sa stretli my, z rôznych častí Ruska, z veľmi vzdialených miest. Aj to je krok k jednote našej krajiny i sveta...”

Valora, *Venezuela*: „Najviac ma oslovila výmena skúseností, a keď nám jedno dievča zo Svätej zeme povedalo: som z krajiny, kde je vojna, ale uvedomila som si, že aj v iných

krajinách sveta sú vojny a politické konflikty, napríklad vo Venezuele; a tak my z Libanonu, Svätej zeme a Jordánska sme sa pustili do zbierky, aby sme mohli niečo darovať Venezuele.“

Simone: Zaslúžia si potlesk!

6. TELEFONÁT: MARILIA Z BRAZÍLIE (mládež v Kórei za mier)

Simone: Marília, je dievčina zo San Paolo, v Brazília a teraz nám porozpráva svoju osobitnú skúsenosť z Kórey.

Marília: Ahoj, volám sa Marilia a som brazílska gen.

Kardinál z mojej arcidiecézy ma v auguste pozval na svetovú púť za pokoj do Južnej Kórey.

Bola to veľká príležitosť žiť spolu s Cirkvou pre jednotu.

Tento týždeň sme žili spolu v demilitarizovanej oblasti na hranici medzi Južnou a Severnou

Kóreou. Bolo zastúpených viac ako 15 krajín vrátane Sýrie, Iraku, Kambodže a ďalších. Aj

keď som bola jedinou účastníčkou z Hnutia fokoláre, témou púte bola jednota národov.

Po návrate do mojej krajiny je realita celej Kórey aj moja a každodenne žijem a ponúkam každý svoj skutok pre zjednotený svet.

Posielam vám celú svoju jednotu.

Simone: Vďaka, Marília. Do budovania mieru sa pripájame všetci!

7. FILIPÍNY: SERAFÍNOV SEN

Angela: Pred niekoľkými dňami sme si pripomínali udalosti z 11. septembra 2001, kedy došlo k útoku na veže Dvojičky v New Yorku. Serafin Arviola, z Manily bol v ten deň práve tam. Porozpráva nám, ako sa zmenil jeho život.

Serafin Arviola, riaditeľ Komunity Partnership and Extension Office (CPEO): Som Serafin Arviol. Toto je “Philippine Normal University”. Pracujem tu ako profesor dejín a pedagogiky.

Keď som bol dieťa, sníval som o tom, že pomôžem svojej rodine, že pomôžem sám sebe. Chcel som ísť do Ameriky, aby som zbohatol ako náš sused. Jeden zo spôsobov, ako sa stať bohatým, bolo študovať, ale nemal som príležitosť to urobiť.

Pracoval som ako zametač a potom na trhu, kde som predával mäso, citróny ...

Ale život sa so mnou veľmi nehral; keď som stratil prácu na trhu, moja babička ma priviedla do sociálneho centra Bukas Palad, ktoré pomáha chudobným. Spomínam si na deň, keď som povedal jednému z tímu: "Áno, chcem zarábať peniaze, chcem pomôcť babičke, ale urobím všetko preto, lebo chcem študovať."

S vyznamenaním som vyštudoval sociálne vedy a urobil som to všetko nielen pre svoju rodinu a pre seba, ale naozaj pre moju ambíciu ísť do Ameriky, aby som sa stal bohatým.

Bolo to 10. septembra 2001, keď ma pozvali z OSN, aby som hovoril o "Podpore mládeže a výchove k mieru" na Filipínach. Popoludní som sa stretol s Filipínčankou, ktorá mi povedala: "Ak chcete pracovať tu, stretneme sa zajtra vo Svetovom obchodnom centre." Zaradoval som sa, pretože prvý deň v Spojených štátoch som sa konečne stretol s niekým a Boh viedol moju cestu.

Nasledujúci deň - 11. septembra 2001 – som šiel do Svetového obchodného centra. Videl som lietadlo, ktoré zasiahlo World Trade Center. Videl som ľudí, ktorí vyskakovali z okien, videl som katastrofu a povedal som si: "Myslím, že Boh mi niečo hovorí."

Predtým, ako som išiel do Spojených štátov, pracoval som na dokončení mojej diplomovej práce o výchove k mieru v oblastiach postihnutých konfliktom v Mindanao. Ale v Spojených štátoch som na všetko zabudol, kvôli môjmu osobnému problému s moslimami. Ale počas tých dní v Spojených štátoch som si povedal, že hlavným dôvodom, prečo sa chcem vrátiť na Filipíny, je ísť do Mindanao, aby som pochopil moslimov, týchto ľudí, "iných ľudí" z môjho pohľadu.

Po troch mesiacoch som dopísal diplomovú prácu a obhájil som ju s vyznamenaním. Výsledkom tejto práce je reálna stratégia riešenia konfliktov, ktoré sa dejú práve teraz, počas vojny.

Pozvali ma do rôznych krajín, aby som hovoril o mojej skúsenosti v Mindanao a o mojich úvahách o bombovom útoku na Svetové obchodné centrum.

Niektorí moji študenti sú neveriaci, niektorí sú konzervatívni katolíci a jeden študent je moslim; v triede vládla nevraživosť. Ale po jednom semestri sú priatelia, pretože na univerzite je dôležité to, aké majú vzťahy, empatia.

Som veľmi spokojný so svojím životom, som potešený všetkými týmito požehnaniami, týmto rozhodnutím, a že môžem byť na Filipínach užitočný ako učiteľ a zastánca mieru, môžem povzbudzovať iných ľudí, aby sa stali propagátormi zmeny. Keď som bola dieťa, sníval som o inej veci, ale Boh mi dal túto príležitosť stať sa skutočne učiteľom učiteľov.

Program budovania mieru založený na komunite" od Serafina Arviola bol použitý v siedmich ázijských krajinách. V súčasnosti Serafin Arviola cestuje po Ázii a organizuje workshopy pre UNESCO a svoj "Globálny program vzdelávania ku globálnemu občianstvu.

Simone: Vďaka, Serafin, že si sa s nami podelil o svoju skúsenosť.

8. TURECKO: MARIAPOLI A PATRIARCHA BARTOLOMEJ

Simone: Povedzme si teraz niečo o Mariapoli, v uplynulých mesiacoch ich bolo mnoho. Radi by sme sa ale zmienili o dvoch z nich, prišli nám aj fotografie.

Prvé bolo v Turecku, kde asi 70 osôb z rôznych miest, vyznaní, jazykov sa stretlo na Mariapoli na ostrove Buyukada, loďou sa prepravili na ostrov Halki, kde sa nachádza pravoslávny seminár a kde sa s nimi stretol ekumenický patriarcha Bartolomej I. Chcel si totiž pripomenúť 50. výročie od prvého stretnutia Chiary s patriarchom Athenagorasom.

S.S. Patriarcha Bartolomej: Jeden bol muž, druhá bola žena, jeden bol klerik, druhý laik, jeden pravoslávny, druhá katolíčka, jeden z Východu, druhý zo Západu, jeden Grék, druhá Talianka. A z celého srdca si priali jednotu rozdelenej Cirkvi. A počas celého svojho života pracovali pre túto jednotu.

9. NIGÉRIA: MARIAPOLI V LAGOSE A ABUJAY

Simone: A teraz sa presunieme do Nigérie, kde sa konali dve Mariapoli: v mestách Lagos a Abuja.

Speaker: Nigérie je se svými 186 miliony obyvateľmi najľudnatejšou zemou Afriky. Často prevažujú ve správach len její problémy a tragédie, někdy jsou to ale jednoduché události, které vedou ke změnám.

Tak je tomu v případě dvou nigerských Mariapoli, které připravily místní komunity Hnutí fokoláre v Lagos a Abuja.

V zemi, která patří mezi ty s největším počtem mladé populace na světě, není překvapením, že 80 procent účastníků Mariapoli v Lagos, byli mladí lidé. V jejich dojmech se hovoří o prominutí a o dialogu mezi kmeny, mezi muslimy a křesťany.

300 lidí se zúčastnilo Mariapoli, která probíhala blízko hlavního města Abuja. Skupina 30 lidí cestovala od severovýchodní Maiduguri, kde je zkladna islámské vojenské skupiny Boko Haram. Byl to biskup z Maiduguri, který si přál, aby Mariapoli probíhala právě tam. Je přesvědčen, že Ideál jednoty může velmi přispět k životu v dané oblasti.

Mnozí se Mariapoli účastnili poprvé, někteří zažili své tradice. Někteří byli překvapení, když viděli v kuchyni muže, jak myjí nádoby – tradičně jsou to práce, které odvádějí výlučně ženy.

Jedna žena, která se dostala na Mariapoli proti své vůli, se podělila o moment, který je proměnil:

Žena: Viděla jsem starého muže, mohl by být mým dědečkem, jak uklízel ze stolu. To zcela změnilo můj způsob uvažování. Viděla jsem lásku. Jsem opravdu šťastná, že tu můžu být.

Speaker: V kultuře, ve které děti zůstanou v přítomnosti starých lidí potichu, bylo překvapující pro některé, že se odvážili mluvit.

Maya: Včera, když jsme si hráli, mě jeden kluk strčil a upadala jsem. Řekl mi „promiň“ a odpustila jsem mu.

Speaker: Zkušenost Mayi otevřela srdce jednoho muže z Maiduguri, kterému skupina Boko Haram zabila otce.

Muž: Díval jsem se na Mayu. Je to malá holčička. Jestli ona umí odpouštět, znamená to, že i já mohu odpouštět.

Speaker: Odpouštění a dialog: dvě klíčová slova, která nejvíce zazněla na Mariapoli a která je třeba žít i nadále po návratu domů.

10. TALIANSKO: RODINA V DIGITÁLNEJ ÉRE

Angela: Chiara je Talianka, David Škót. Bývají tu neďaleko v meste Ariccia. Išli sme sa zoznámiť s ich rdinou.

Rodina v digitální éře - Aricca, Řím, Itálie

David Bell, manažer logistiky/otec (anglicky)

Jsem ze Skotska, ale žiji v Itálii, protože jsem se oženil s Chiarou a bydlíme tady v Ariccie.

Chiara Bellová, učitelka/matka: *Davidu jsem potkala v roce '99, když jsem byla ve Velké Británii kvůli studiu angličtiny. Chtěla jsem jet na dovolenou a ocitla jsem se na Mariapoli. Řekla jsem Bohu: „Dnes jsem si vybrala něco, co bych nikdy nedělala. Dej mi za to nějaký dar.“ Zapsala jsem se na dlouhý výlet.*

David: *Poznali jsme se na túře v horách.*

Chiara: *Začali jsme mluvit na začátku procházky a tak jsme chodili po horách nahoru a dolu, až jsme došli do údolí, aniž bych si toho všimla. To mě moc bavilo. Byla jsem zamilovaná do tohoto druhu.*

David: *Myslím si, že ta dlouhá túra je jako manželství: začínají větší výstupy a baťoh časem ztěžkne ...*

Chiara: *Vzali jsme se v roce 2002, prvnímu synovi Alexandrovi bude 13 v září. Má rád technologie, je velmi kreativní. Pak je Daniel, tomu je 11. Na každé fotce má modřinu – tady nebo tady. Je jako kaskadér. Pak Matilda, je jí 5, je to umělkyně, krásně maluje.*

Někdy nám říkají, že jsme jako rodina z reklamy Mulino Bianco, italská značka, která ukazuje dokonalou rodinu, kde je všechno hezké.. ale nejsme tomu rádi, když nám to říkají, protože to neodpovídá skutečnosti.

David: *Je tu spousta výzev: ať začneme u malé 5tileté až po ty dva dospívající.*

Chiara: *Koupili jsme Alexandrovi mobil, když mu bylo 11.*

David: *Měli ho všichni jeho vrstevníci, byl užitečný na úkoly, aby zůstal v kontaktu, ale zdálo se nám, že to i moc rozptyluje.*

Chiara: *Riziko je to, že ho to úplně pohlcuje...*

David: *Je to pokušení strávit příliš moc času na internetu...*

Chiara: *Už mě nebavilo pořad za nimi chodit a říkat: „konec, doba už uběhla“, „né, to není pravda“ „Ano, je to pravda“. Tak jsme mu telefon vzali a on se strašně naštvál.*

David: *Zdálo se nám, že mu to bere čas, kdy by mohl jít ven a sejít se s kamarády. Takže jsme ho zastavili. Uvidíme do budoucna. Možná mu dáme telefon zpět, ale teď ho nepotřebuje. Největší obtíž je v tom pochopit, co mu chodí hlavou. Snažit se věnovat mu veškerý čas, ale je tu práce, nákupy, vaření a další věci. Myslím, že je to tak všude. Není snadné se co nejvíce času věnovat dětem. Čas letí a najednou vyrostly o půl metru. Takže, věnovat se dětem je důležité, protože za chvíli už nebudou dětmi a půjdou kdoví kam.*

Simone: *Ďakujeme Davidovi a Chiare!*

11. ROBERTO CIPOLLONE – CIRO, REMESELNÍK A UMELEC

Simone: A teraz si porozprávajme o Robertovi Cipollonim, mnohí z vás ho poznajú. Jeho umelecké meno je Ciro, svoje umelecké diela vyrába zo skartovaného materiálu, ktorý nájde pozdĺž rieky, v opustených domoch, všade možne. Mali sme privilégium vojsť do jeho ateliéru v Loppiane, blízko Florencie.

Věci si mě najdou, já je nehledám. Setkáme se a pak se snažím je přeměnit; ale je to jako s překladem: ve mně se už něco odehrálo, pak to musím předat ostatním.

Používám materiál, který najdu a který mě inspiruje. Může to být železo, které tak nějak upřednostňuji – toto je projektyl – když je hodně rezavý má téměř svou organickost. Tohle je malá kachnička.

Používám i plasty a sklo. Podívej se třeba na toto dřevo: to už si odžilo, co? Dřevo lodí, které bylo 100x natíráno, to je krása, protože na sobě mají hodnotu času.

Nikdy jsem příliš nedělal rozdíl mezi umělcem a řemeslníkem. Pro mě je důležité znovu najít tyto hodnoty, ty, které nám předali zemědělci..., život minulosti, který měl hloubku, jež postupně ztrácíme.

Mnohdy, když poslouchám zprávy v rádiu, něco smutného nebo radostného; musím nějak zasáhnout i svou prací.

Předměty, se kterým jsem nejvíce svázán, to je motyka, protože vnímám, že vyjadřuje to, co se znovu získat, forma motyky se mi líbí moc a o co je jednodušší, o to více mě uchvacuje.

To je práce, kterou jsem dělal pro Rakousko – 7 skutků milosrdenství: první: sytit hladové, dávat pít žíznivým, oblékat nahé, navštěvovat nemocné, pohřbívat zemřelé, ujímat se lidí bez domova, navštěvovat vězně.

12. CHIARA LUBICHOVÁ: ZNOVU ZAPÁLIT LÁSKU

Simone: A teraz, po všetkých tých rozmanitých príbehoch, s ktorými sme sa zoznámili, vypočujeme si teraz záznam jednej osobitnej telefonickej konferencie Chiary: išlo o jedno z prých kolegament. Internet vtedy neexistoval, ale telefón, a Chiara vtedy uskutočnila kolegamentú konferenciu s 90 miestami sveta zároveň. V nasledujúcom úryvku z roku 1986 si vypočujeme Chiaru, ako hovorí o znovu zapálení lásky.

Chiara Lubichová¹

Začíná nový ideálový rok. Abychom pečlivě vykonali své povinnosti, potřebovali bychom spoustu ctností. (...) Na co se máme zaměřit, abychom získali a rozvinuli tyto a další ctnosti, které potřebujeme? Je to jednoduché (...) umožnit Ježíšovi, aby v nás žil, namísto našeho já. Ale jak na to, aby v nás žil Ježíš? Být láskou jako Bůh je láska (srov. 1 Jan 4,16). Vyjít ven ze sebe, abychom milovali ostatní.

O lásce hovoříme často a mohlo by se zdát nadbytečné ji připomínat i tentokrát. Ale není tomu tak. (...) Ne-láska je stále připravena v nás převážit, mnohdy zaobalená do spousty výmluv (...) Vraťme se tedy k tomu, co je alfa a omega naší spirituality: láska. Ostatně, to je naše charisma. To je prvek, který svět i dnes nejvíce potřebuje. Rozhlédněme se kolem sebe. Kde najdeme lásku, kterou Ježíš přinesl na zem? Na ulicích, v obchodech, v kavárně, v úřadě, všude kolem sebe lidé procházejí, ale jsou vůči sobě lhostejní. Čteme noviny: zprávy téměř vždy přinášejí smutné události, násilí. Ano, lidská láska, která ještě pojí rodiny a přátele existuje, ale jen stěží najdeme lásku křesťanskou. (...)

Bůh nám dal zrod, vybral nás spolu s ostatními právě proto, abychom přinášeli tuto lásku. Je to dar, velký dar, který máme dát lidstvu. Je pravdou, že nás je hodně, současně i málo ve srovnání s celkovým lidstvem. Bůh nás rozesel všude, takže i proto dnes vzácně můžeme vydat svědectví v širokém měřítku o tom, co je skutečně povaha křesťana, to, že je láskou. Ale neztrácejme odvahu!

Jestliže Bůh rozprostřel skrze nás síť po celé zemi, nadejde čas, kdy síť bude stále více houstnout, a svět bude moci snadněji – i skrze nás – zaznamenat oheň, který Ježíš přinesl na zem.

(...) Zapalme znovu ve svém srdci lásku. Aby svět brzy všude poznal pravou lásku, začněme milovat!

13. ZÁVER

Angela: Dostali sme rôzne pozdravy zo sveta. Z Venezuely nám píšu: „Vďaka za túto možnosť, chceme sa hneď pustiť do realizácie toho, čo povedala Emmaus o univerzálnosti Diela. Sme tam s vami všetkými!“

¹ Ch. Lubichová, Collegamento CH z 9. Října 1986, *Stylem Díla Mariina je láska*, publikováno v *In cammino col Risorto*, Città Nuova, Řím 1987, str. 155-157.

Simone: Potom jedna rehoľníčka z Grottaferraty, tu neďaleko: „Vďaka za kolegamento, vďaka internetu som ho sledovala, je to úžasné vidieť, ako sa po svete šíri dobro a to prácou jednotlivcou ale i ľuďi, čo sa spájajú do komunity.“

Angela: Vďaka!

A tu je koniec nášho Kolegamenta. Ďakujeme všetkým vám, ktorí ste nás sledovali, Všetkým, ktorí prispeli k jeho uskutočneniu, i tým, ktorí ho podporili ekonomicky. Totiž už od začiatku Kolegamento žije z konkrétnej podpory, z toho, čo môže každý dať.

Príspevky na kolegamento môžeme zasielať na adresy uvedené na webovej stránke kolegamenta, alebo formou šeku, alebo cestou PayPal. Poslať môžete hoci len 1€, Pesos, 1\$, to, čo môžeme.

Simone: Áno, Angela, môžem potvrdiť, že táto skúsenosť za kulisami nám dala možnosť zakúsiť prácu v tíme a v jednote, a boli by sme radi, ak by si ju vyskúšali aj iní. Pozývame vás sem na naše miesto!

Angela: Ešte raz ďakujeme všetkým, do skorého videnia a zdravíme celý svet!

Naše najbližšie stretnutie bude 18. novembra o 20.00 hod. SEČ.